

2373160361672

www.info.court.ge

თბილისის საქალაქო სასამართლო
დ. აღმაშენებლის ხეივანი XII კმ. N6

საქმე №3/6272-15
14.03.2016წელი

აიპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტი
მისამართი: ქ.თბილისი. გრიბოედოვის ქ. № 3

გეგზავნებათ თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციული საქმეთა
კოლეგიის 04.01.2016 წლის გადაწყვეტილება.

დანართი: გადაწყვეტილება „14“ფურცელი.

მოსამართლის თანაშემწე

ეკატერინე მინდიაშვილი

2371959040538

www.info.court.ge

საქმე №3/6272-15

გადაწყვეტილება საქართველოს სახელით

4 იანვარი, 2016 წელი

ქ. თბილისი

შესავალი ნაწილი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგია
მოსამართლე ნანა დარასელია
სხდომის მდივანი თამარ ხარებაშვილი

მოსარჩელე - ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტი
წარმომადგენლები - ლევან ავალიშვილი, დავით მაისურაძე

მოპასუხე - სსიპ შემოსავლების სამსახური
წარმომადგენელი - ნატალია გველესიანი

დავის საგანი: ქმედების განხორციელების დავალება

აღწერილობითი ნაწილი

1. სასარჩელო მოთხოვნა

დაევალოს მოპასუხე სსიპ შემოსავლების სამსახურს საჯარო ინფორმაციის გაცემა იმ საკითხზე, რომელიც მოსარჩელე ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტმა მოითხოვა 2015 წლის 16 აპრილის №04/15-009 წერილით.

2. მოპასუხის პოზიცია

მოპასუხე სსიპ შემოსავლების სამსახურის წარმომადგენელი არ დაეთანხმა სარჩელს და მხარი დაუჭირა შესაგებელს.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. სასამართლოს მიერ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები

1.1. 2015 წლის 16 აპრილს ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტმა განცხადებით მიმართა სსიპ შემოსავლების სამსახურს და საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 37-38-ე, მე-40 მუხლების შესაბამისად, მოითხოვა ინფორმაციის გაცემა: განხორციელდა თუ არა შემოსავლების სამსახურის მიერ საქართველოში არსებული თითოეული თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის შემოწმება "თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის შექმნის, მოწყობისა და ფუნქციონირების წესების დამტკიცების შესახებ" საქართველოს მთავრობის 2008 წლის 3 ივნისის №131 დადგენილების მე-4 მუხლის პირველი პუნქტის "ა" ქვეპუნქტის შესაბამისად. ამავე განცხადებით, მითითებული შემოწმების განხორციელების შემთხვევაში, მოთხოვნილ იქნა თითოეული შემოწმების ამსახველი დასკვნის ან ოქმის მიწოდება განმცხადებლისათვის.

მტკიცებულება, რომელსაც ეყრდნობა სასამართლო:

- ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტის 2015 წლის 16 აპრილის OPD04/15-009 განცხადება (ს.ფ. 14).

3.1.2. სსიპ შემოსავლების სამსახურმა 2015 წლის 4 მაისის №21-03/44852 წერილით ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტს ეცნობა, რომ ორგანიზაციის მიერ 2015 წლის 16 აპრილის განცხადებით მოთხოვნილი ინფორმაცია საქართველოში არსებული თითოეული ინდუსტრიული ზონის შემოწმების შესახებ, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 39-ე მუხლის შესაბამისად, წარმოადგენს საგადასახადო საიდუმლოებას.

მტკიცებულება, რომელსაც ეყრდნობა სასამართლო:

- სსიპ შემოსავლების სამსახურის 2015 წლის 4 მაისის №21-03/44852 წერილი (ს.ფ. 16).

3.1.3. 2015 წლის 8 ივნისს ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტმა ადმინისტრაციული საჩივრით მიმართა სსიპ შემოსავლების სამსახურს და მოითხოვა საჯარო ინფორმაციის გაცემა, რომელიც მითითებული იყო 2015 წლის 16 აპრილის OPD04/15-009 განცხადებაში.

მტკიცებულება, რომელსაც ეყრდნობა სასამართლო:

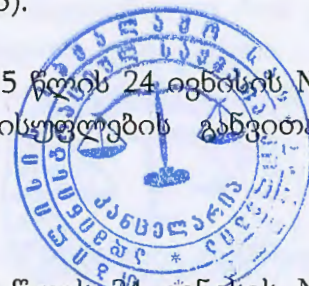
- 2015 წლის 8 ივნისის ადმინისტრაციული საჩივარი (ს.ფ. 51-55).

3.1.4. სსიპ შემოსავლების სამსახურის მედიაციის საბჭოს 2015 წლის 24 ივნისის №22423 ბრძანებით არ დაკმაყოფილდა ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტის ადმინისტრაციული საჩივარი.

მტკიცებულება, რომელსაც ეყრდნობა სასამართლო:

- სსიპ შემოსავლების სამსახურის მედიაციის საბჭოს 2015 წლის 24 ივნისის №22423 ბრძანება (ს.ფ. 56-58).

სამოტივაციო ნაწილი

შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

საქმეში არსებული მასალების შემოწმების, მხარეთა ახსნა-განმარტებების მოსმენისა და სარჩელის სამართლებრივი საფუძვლიანობის შემოწმების შედეგად, სასამართლო მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ სარჩელი უნდა დაკმაყოფილდეს.

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენცია, საქართველოს კონსტიტუცია, საქართველოს "ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსი, საქართველოს საგადასახადო კოდექსი, საქართველოს კანონი "თავისუფალი ინდუსტრიული ზონების შესახებ", საქართველოს მთავრობის 2011 წლის 5 იანვრის №11 დადგენილებით დამტკიცებული "თავისუფალი ზონის შექმნისათვის წარსადგენი გარანტიის ოდენობის, თავისუფალი ზონის შექმნის პირობებისა და საქონლის შენახვის შესახებ" ინსტრუქცია, საქართველოს მთავრობის 2008 წლის 3 ივნისის №131 დადგენილებით დამტკიცებული "თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის შექმნის, მოწყობისა და ფუნქციონირების წესები".

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-10 მუხლი იცავს სხვათა იდეების მოპოვებას, დამუშავებასა და შემდგომ გადაცემას. ხსენებული მუხლის შესაბამისად, პიროვნებას აქვს იდეების და ცნობების მიღების უფლება საყოველთაოდ ხელმისაწვდომი წყაროებიდან, სახელმწიფოს ჩარევის გარეშე.

საქართველოს კონსტიტუცია ინფორმაციის თავისუფლების უზრუნველყოფის მეტ გარანტიას იძლევა და სახელმწიფოს აკისრებს არა მხოლოდ ნეგატიურ ვალდებულებას, ხელი არ შეუშალოს პიროვნებას ინფორმაციის მიღებაში, არამედ პოზიტიურ ვალდებულებას - გასცეს მის ხელთ არსებული ინფორმაცია. საქართველოს კონსტიტუცია მხოლოდ იმ შემთხვევაში ზღუდავს აღნიშნულ უფლებას თუ მოთხოვნილი ინფორმაცია შეიცავს სახელმწიფო, პროფესიულ ან კომერციულ საიდუმლოებას.

საქართველოს კონსტიტუციის 24-ე მუხლის პირველი პუნქტით დადგენილია, რომ ყოველ ადამიანს აქვს უფლება თავისუფლად მიიღოს და გაავრცელოს ინფორმაცია. ამავე მუხლის მე-4 პუნქტის თანახმად, ამ მუხლის პირველ პუნქტში ჩამოთვლილ უფლებათა განხორციელება შესაძლებელია კანონით შეიზღუდოს. ამგვარ კანონისმიერ შეზღუდვის ფარგლებს აწესებს საქართველოს კონსტიტუციის 41-ე მუხლი.

საქართველოს კონსტიტუციის 41-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, საქართველოს ყოველი მოქალაქე უფლებამოსილია, კანონით დადგენილი წესით გაუცნოს სახელმწიფო დაწესებულებაში მასზე არსებულ ინფორმაციას, ასევე სახელმწიფო დაწესებულებაში არსებულ ოფიციალურ დოკუმენტებს, თუ ისინი არ შეიცავს სახელმწიფო, პროფესიულ ან

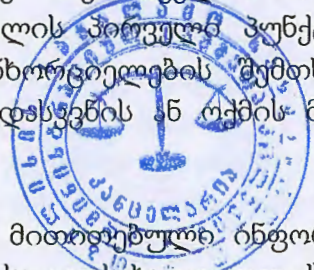
მერციულ საიდუმლოებას. ამავე მუხლის მეორე პუნქტი ადგენს, რომ ოფიციალურ ნაწერებში არსებული ინფორმაცია, რომელიც დაკავშირებულია ადამიანის ჯანმრთელობასთან, მის ფინანსებთან ან სხვა კერძო საკითხებთან, არავისთვის არ უნდა იყოს ხელმისაწვდომი თვით ამ ადამიანის თანხმობის გარეშე, გარდა კანონით დადგენილი შემთხვევებისა, როდესაც ეს აუცილებელია სახელმწიფო უშიშროების ან საზოგადოებრივი უსაფრთხოების უზრუნველსაყოფად, ჯანმრთელობის, სხვათა უფლებებისა და თავისუფლებების დასაცავად.

საქართველოს კონსტიტუციით რეგლამენტირებული საჯარო ინფორმაციის ხელმისაწვდომობის ზემოაღნიშნული ზოგადი პრინციპი კონკრეტიზირებულია ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-3 თავში („ინფორმაციის თავისუფლება“). აღნიშნული თავის 28-ე მუხლი იმეორებს კონსტიტუციურ ნორმას, რომ საჯარო ინფორმაცია ღიაა, გარდა კანონით გათვალისწინებული შემთხვევებისა და დადგენილი წესით სახელმწიფო, კომერციულ და პირად საიდუმლოებას მიკუთვნებული ინფორმაციისა. თავის მხრივ, საჯარო ინფორმაციის ლეგალურ დეფინიციას იძლევა, ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მეორე მუხლის „მ“ ქვეპუნქტი, რომლის შესაბამისად, საჯარო ინფორმაცია არის ოფიციალური დოკუმენტი (მათ შორის, ნახაზი, მაკეტი, გეგმა, სქემა, ფოტოსურათი, ელექტრონული ინფორმაცია, ვიდეო- და აუდიოჩანაწერები), ანუ საჯარო დაწესებულებაში დაცული, აგრეთვე საჯარო დაწესებულების ან მოსამსახურის მიერ სამსახურებრივ საქმიანობასთან დაკავშირებით მიღებული, დამუშავებული, შექმნილი ან გაგზავნილი ინფორმაცია, ასევე საჯარო დაწესებულების მიერ პროაქტიულად გამოქვეყნებული ინფორმაცია.

სასამართლო ასევე მიუთითებს საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-10 მუხლის პირველ ნაწილზე, რომელიც ადგენს, რომ ყველას აქვს უფლება გაეცნოს ადმინისტრაციულ ორგანოში არსებულ საჯარო ინფორმაციას, აგრეთვე მიიღოს მათი ასლები, თუ ისინი არ შეიცავენ სახელმწიფო, პროფესიულ ან კომერციულ საიდუმლოებას ან პერსონალურ მონაცემებს.

მოცემულ შემთხვევაში, მოსარჩელის ინტერესს წარმოადგენს მოპასუხე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ ინფორმაციის გაცემა: განხორციელდა თუ არა შემოსავლების სამსახურის მიერ საქართველოში არსებული თითოეული თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის შემოწმება "თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის შექმნის, მოწყობისა და ფუნქციონირების წესების დამტკიცების შესახებ" საქართველოს მთავრობის 2008 წლის 3 ივნისის №131 დადგენილების მე-4 მუხლის პირველი პუნქტის "ა" ქვეპუნქტის შესაბამისად. მითითებული შემოწმების განხორციელების შემთხვევაში, მოსარჩელე ითხოვს თითოეული შემოწმების ამსახველი დასკვნის ან ოქმის მისთვის გადაცემას.

მოპასუხე სსიპ შემოსავლების სამსახური უარს აცხადებს მითითებულ ინფორმაციის გაცემაზე და უარის საფუძველად მიუთითებს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 39-ე მუხლზე, რომლის პირველი ნაწილის თანახმად, საგადასახადო ორგანოს მიერ

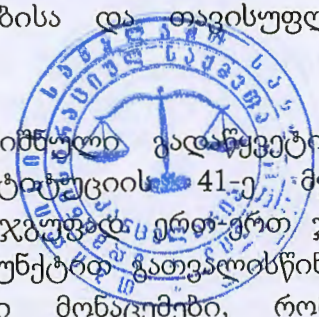

დასახადის გადამხდელის შესახებ მიღებული ნებისმიერი ინფორმაცია, გარდა დასახადის გადამხდელის სტატუსისა, სახელწოდებისა, მისამართისა, საიდენტიფიკაციო ნომრისა, საგადასახადო დავალიანების შესახებ ინფორმაციისა და მეწარმეთა და არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირების რეესტრში რეგისტრირებული საჯარო ინფორმაციისა, მისი საგადასახადო აღრიცხვაზე აყვანის მომენტიდან განეკუთვნება საგადასახადო საიდუმლოებას.

სასამართლო მიუთითებს საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2008 წლის 30 ოქტომბრის №2/3/406/408 გადაწყვეტილებაზე, რომლითაც სასამართლომ მნიშვნელოვანი განმარტება გააკეთა საგადასახადო საიდუმლოებას მიკუთვნებულ ინფორმაციასთან დაკავშირებით. კერძოდ, სასამართლომ განმარტა, რომ საგადასახადო საიდუმლოებას მიკუთვნებულ ინფორმაციას, მიუხედავად მისი მრავალფეროვნებისა, აქვს რამოდენიმე არსებითი, საერთო მახასიათებელი ნიშანი, რაც განაპირობებს მის მიმართ ერთიანი კონსტიტუციურსამართლებრივი პოზიციის ჩამოყალიბების აუცილებლობას. საერთოა მთავარი სუბიექტი – გადასახადის გადამხდელი, რომელსაც შეეხება ნებისმიერი გასაიდუმლოებული მონაცემი. საგადასახადო საიდუმლოებას მიკუთვნებულ ინფორმაციას აერთიანებს ისიც, რომ ის საგადასახადო ორგანოებში თავს იყრის გადასახადების ადმინისტრირების პროცესის შედეგად. სასამართლომ ასევე უმნიშვნელოვანესად მიიჩნია, რომ საგადასახადო საიდუმლოებაში მოაზრებული ნებისმიერი ინფორმაცია დაკავშირებულია საგადასახადო ურთიერთობებთან და ასახავს მათ. გადასახადის გადამხდელზე არსებული ყველა მონაცემი იძლევა მისი იდენტიფიკაციის შესაძლებლობას. სასამართლომ გაიზიარა და დასაბუთებულად მიიჩნია ასევე სპეციალისტის მსჯელობა იმასთან დაკავშირებით, რომ გადასახადის გადამხდელზე არსებული ინფორმაცია არის ფინანსებთან დაკავშირებული ინფორმაცია და აქედან გამომდინარე, ფინანსებთან კავშირიც მნიშვნელოვანი საერთო ნიშანია.

სასამართლო კვლავ მიუთითებს საქართველოს კონსტიტუციის 41-ე მუხლის მეორე პუნქტზე, რომლის თანახმად, ოფიციალურ ჩანაწერებში არსებული ინფორმაცია, რომელიც დაკავშირებულია ადამიანის ჯანმრთელობასთან, მის ფინანსებთან ან სხვა კერძო საკითხებთან, არავისთვის არ უნდა იყოს ხელმისაწვდომი თვით ამ ადამიანის თანხმობის გარეშე, გარდა კანონით დადგენილი შემთხვევებისა, როდესაც ეს აუცილებელია სახელმწიფო უშიშროების ან საზოგადოებრივი უსაფრთხოების უზრუნველსაყოფად, ჯანმრთელობის, სხვათა უფლებებისა და თავისუფლებების დასაცავად.

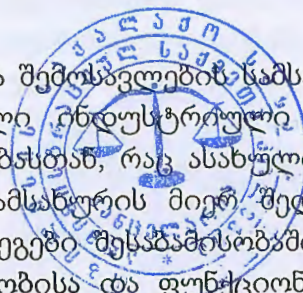
საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს ზემოაღნიშნული გადაწყვეტილებით შესაძლებლად იქნა მიჩნეული საქართველოს კონსტიტუციის 41-ე მუხლით გათვალისწინებული ინფორმაციის დაყოფა რამოდენიმე ჯგუფად ერთ-ერთ ჯგუფში მოაზრებულ იქნა კონსტიტუციის 41-ე მუხლის მეორე პუნქტში გათვალისწინებული ინფორმაცია - ოფიციალურ ჩანაწერებში არსებული მონაცემები, რომლებიც დაკავშირებულია ჯანმრთელობასთან, ფინანსებთან და სხვა კერძო საკითხებთან. ამასთან, სასამართლომ დაადგინა, რომ საგადასახადო ორგანოში გადასახადის გადამხდელზე

ბატონო ინფორმაცია არის „ოფიციალურ ჩანაწერებში არსებული ინფორმაცია“, ამდენად საგადასახადო ორგანოები სახელმწიფო ბიუჯეტიდან დაფინანსებული და სახელმწიფო ამოცანების განმახორციელებელი ორგანოებია და იქ თავმოყრილი ნებისმიერი ფორმის ინფორმაციის სრული სპექტრი შეიძლება იქნეს განხილული, როგორც „ოფიციალურ ჩანაწერებში არსებული ინფორმაცია“. სასამართლომ გაიზიარა სპეციალისტის მოსაზრება იმასთან დაკავშირებით, რომ საგადასახადო საიდუმლოებას მიკუთვნებული მონაცემები ფინანსებს უკავშირდება. სასამართლომ განმარტა, რომ „ფინანსებთან დაკავშირებული ინფორმაცია“ მოიცავს ფულად ურთიერთობებთან დაკავშირებულ ინფორმაციას და ე.ი. საგადასახადო ურთიერთობებთან დაკავშირებულ ინფორმაციას. ამდენად, საგადასახადო საიდუმლოებას მიკუთვნებული ინფორმაცია, რომელიც სწორედ საგადასახადო ურთიერთობებს უკავშირდება, წარმოადგენს „ფინანსებთან დაკავშირებულ ინფორმაციას“ და მოქცეულია საქართველოს კონსტიტუციის 41-ე მუხლის მეორე პუნქტით დადგენილ კონსტიტუციურსამართლებრივ რეჟიმში.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ განსახილველი დავის საგნისა და სასარჩელო მოთხოვნასთან დაკავშირებული მოპასუხის პოზიციის გათვალისწინებით, მნიშვნელოვანია დადგინდეს - წარმოადგენს თუ არა მოსარჩელის ინტერესის სფეროში შემავალი ინფორმაცია თავისი შინაარსით იმგვარი საგადასახადო მონაცემების შემცველ ინფორმაციას, რაც საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 39-ე მუხლის გათვალისწინებით საჭიროებს საიდუმლოდ შენახვის აუცილებლობას. ამავდროულად, უნდა დადგინდეს - შესაძლებელია თუ არა მითითებული კოდექსის 39-ე მუხლის მოცემულ შემთხვევასთან მისადაგება იმ პირობებში, როდესაც ეს მუხლი გულისხმობს გადასახადის გადამხდელთან დაკავშირებული ნებისმიერი ინფორმაციის საიდუმლოდ შენახვის აუცილებლობას (ამავე მუხლში მითითებული გამონაკლისების გარდა), ხოლო მოსარჩელის ინტერესს წარმოადგენს "თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის შექმნის, მოწყობისა და ფუნქციონირების წესების დამტკიცების შესახებ" საქართველოს მთავრობის 2008 წლის 3 ივნისის №131 დადგენილების მე-4 მუხლის პირველი პუნქტის "ა" ქვეპუნქტის შესაბამისად, შემოსავლების სამსახურის მიერ საქართველოში არსებული თითოეული თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის შემოწმების განხორციელების ფაქტის დადასტურება, შემოწმების განხორციელების შემთხვევაში კი, თითოეული შემოწმების ამსახველი დასკვნის ან ოქმის მისთვის გადაცემა.

როგორც აღინიშნა, მოსარჩელის ინტერესი დაკავშირებულია შემოსავლების სამსახურის მიერ საქართველოში არსებული თითოეული თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის შემოწმების განხორციელების შესახებ ინფორმაციის მოპოვებასთან, რაც ასახული უნდა იყოს თითოეული შემოწმების ამსახველ, შემოსავლების სამსახურის მიერ შედგენილ დასკვნაში ან ოქმში. თავის მხრივ, შემოწმება და მისი შედეგები შესაბამისობაში უნდა იყოს "თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის შექმნის, მოწყობისა და ფუნქციონირების წესების დამტკიცების შესახებ" საქართველოს მთავრობის 2008 წლის 3 ივნისის №131 დადგენილების მე-4 მუხლის პირველი პუნქტის "ა" ქვეპუნქტის მოთხოვნასთან.

სამართლო მიუთითებს "თავისუფალი ინდუსტრიული ზონების შესახებ" საქართველოს კანონზე, რომელიც ადგენს თავისუფალი ინდუსტრიული ზონების შექმნისა და ლიკვიდაციის წესს, განსაზღვრავს თავისუფალი ინდუსტრიული ზონების მართვისა და ამ ზონების ფარგლებში მმართველობისა და მომსახურების/ზედამხედველობის ორგანოების შექმნისა და საქმიანობის წესს, ადგენს თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის საწარმოებისათვის დამატებით პირობებს, საგადასახადო შეღავათებსა და ამ ზონების საქმიანობასთან დაკავშირებულ სხვა საკითხებს.

აღნიშნული კანონის მე-3 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, თავისუფალი ინდუსტრიული ზონა არის საქართველოს საგადასახადო კოდექსით გათვალისწინებული თავისუფალი ზონის ნაირსახეობა, სადაც მოქმედებს დამატებითი პირობები და საგადასახადო შეღავათები. ამავე მუხლის მეორე პუნქტის შესაბამისად, თავისუფალი ინდუსტრიული ზონა არის საქართველოს ტერიტორიის ნაწილი განსაზღვრული საზღვრებითა და კანონით მინიჭებული სპეციალური სტატუსით. მე-3 პუნქტის თანახმად, თავისუფალი ინდუსტრიული ზონა განსაზღვრული ვადით გამოიყოფა ეკონომიკური საქმიანობისათვის და მის ფარგლებში პირები ექვემდებარებიან სპეციალურ ეკონომიკურ და სამართლებრივ რეჟიმს, რომელიც დადგენილია ამ კანონით.

ამავე კანონის მე-4 მუხლის პირველი პუნქტის მიხედვით, თავისუფალი ინდუსტრიული ზონა შეიძლება შეიქმნას: ა) საქართველოს მთავრობის ინიციატივით; ბ) ფიზიკური ან იურიდიული პირის - ორგანიზატორის მოთხოვნით. მეორე პუნქტის თანახმად, თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის შექმნისათვის ორგანიზატორმა უნდა წარადგინოს გარანტია, რომლის ოდენობა და პირობები განისაზღვრება თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის შექმნის, მოწყობისა და ფუნქციონირების წესების შესახებ საქართველოს მთავრობის დადგენილების შესაბამისად. მე-3 პუნქტის თანახმად კი, თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის შექმნის შესახებ გადაწყვეტილებას იღებს საქართველოს მთავრობა.

სასამართლო ყურადღებას მიაქცევს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 39-ე მუხლის პირველ ნაწილში არსებულ ჩანაწერზე "გადასახადის გადამხდელის შესახებ მიღებული ნებისმიერი ინფორმაცია" და მიაჩნია, რომ ამ კანონის მიზნებიდან გამომდინარე, "ნებისმიერ ინფორმაციაში" არ შეიძლება მოაზრებულ იქნას გადასახადის გადამხდელის შესახებ მიღებული ისეთ ინფორმაციაც, რომელიც არ არის დაკავშირებული ფინანსებთან. როგორც აღინიშნა, საგადასახადო საიდუმლოებას მიკუთვნებული ინფორმაციის საერთო მახასიათებელი ნიშნებია: 1) ინფორმაციის მთავარი სუბიექტი - გადასახადის გადამხდელი, რომელსაც უშუალოდ უნდა შეეხებოდეს ნებისმიერი გასაიდუმლოებული მონაცემი; 2) ინფორმაციის საგადასახადო ორგანოებში თავმოყრა გადასახადების ადმინისტრირების პროცესის შედეგად (რაც თავის მხრივ, გულმსნობს გადასახადების გამოანგარიშებასთან, გადახდასთან და დეკლარირებასთან, საგადასახადო კონტროლთან, აგრეთვე გადასახადის გადამხდელთა აღრიცხვასთან, ინფორმირებასთან და საგადასახადო ვალდებულებათა შესრულების უზრუნველყოფასთან დაკავშირებული ფორმების, მეთოდებისა და წესების ერთობლიობას, რომლებსაც საგადასახადო

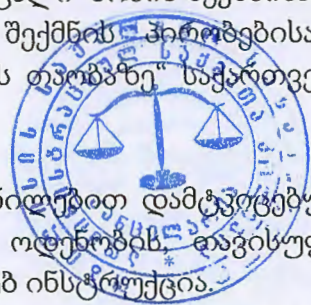
რგანოები ახორციელებენ საქართველოს საგადასახადო კანონმდებლობის აღსრულების (როცესში); 3) საგადასახადო საიდუმლოებაში მოაზრებული ნებისმიერი ინფორმაციის კავშირი საგადასახადო ურთიერთობებთან; 4) გადასახადის გადამხდელზე არსებული ყველა მონაცემიდან მისი იდენტიფიკაციის შესაძლებლობა და 5) გადასახადის გადამხდელზე არსებული ინფორმაციის კავშირი ფინანსებთან, მისი გაიგივება ფინანსებთან დაკავშირებულ ინფორმაციასთან.

უდავოა, რომ თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის შექმნის ინიციატორი შეიძლება იყოს საწარმო (ორგანიზატორი), რომელიც შესაბამისი ორგანიზაციულ-სამართლებრივი ფორმით რეგისტრირებულია კანონმდებლობით დადგენილი წესით და ამავდროულად, აღრიცხვულია გადასახადის გადამხდელ სუბიექტად. შესაბამისად, მისი, როგორც გადასახადის გადამხდელის შესახებ მიღებული ნებისმიერი ინფორმაცია, გარდა საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 39-ე მუხლის პირველ ნაწილში მითითებული გამონაკლისებისა, დაცული უნდა იყოს გამხელისაგან. ამასთან, ამგვარი ინფორმაციის საიდუმლოდ შენახვაზე ერთ-ერთ პასუხისმგებელ პირად განსაზღვრულია საგადასახადო ორგანო (საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 48-ე მუხლის შესაბამისად: შემოსავლების სამსახური და მის შემადგენლობაში შემავალი, საქართველოს ფინანსთა მინისტრის მიერ განსაზღვრული სტრუქტურული ერთეულები).

მოცემულ შემთხვევაში დადგენილია, რომ დავის საგანი დაკავშირებულია საქართველოში არსებული თითოეული თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის შემოწმების განხორციელების შესახებ ინფორმაციის მიღებასთან. კერძოდ, მოსარჩელის ინტერესია, მისთვის ცნობილი გახდეს - დაიწყეს თუ არა თავისუფალმა ინდუსტრიულმა ზონებმა ფუნქციონირება მას შემდეგ, რაც სსიპ შემოსავლების სამსახურმა ფიზიკურად შეამოწმა და დაადასტურა თიზის შესაბამისობა „თავისუფალი ზონის შექმნისათვის წარსადგენი გარანტიის ოდენობის, თავისუფალი ზონის შექმნის პირობებისა და საქონლის შენახვის წესის შესახებ ინსტრუქციის დამტკიცების თაობაზე“ საქართველოს მთავრობის დადგენილებით განსაზღვრულ მოთხოვნებთან.

საქართველოს მთავრობის 2008 წლის 3 ივნისის №131 დადგენილებით დამტკიცებული თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის შექმნის, მოწყობისა და ფუნქციონირების წესების მე-4 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, თიზის ფუნქციონირება შესაძლებელია დაიწყოს მხოლოდ მას შემდეგ, რაც: ა) სსიპ – შემოსავლების სამსახურის მიერ ფიზიკურად შემოწმდება და დაადასტურდება თიზის შესაბამისობა „თავისუფალი ზონის შექმნისათვის წარსადგენი გარანტიის ოდენობის, თავისუფალი ზონის შექმნის პირობებისა და საქონლის შენახვის წესის შესახებ ინსტრუქციის დამტკიცების თაობაზე“ საქართველოს მთავრობის დადგენილებით განსაზღვრულ მოთხოვნებთან.

საქართველოს მთავრობის 2011 წლის 5 იანვრის №11 დადგენილებით დამტკიცებულია თავისუფალი ზონის შექმნისათვის წარსადგენი გარანტიის ოდენობის, თავისუფალი ზონის შექმნის პირობებისა და საქონლის შენახვის წესის შესახებ ინსტრუქცია.

ღნიშნული ინსტრუქციის მეორე თავი შეეხება გარანტიას. კერძოდ, მე-3 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, თზ-ის ორგანიზატორს ევალება გარანტიის წარდგენა. ამავე მუხლის მეორე პუნქტის თანახმად, ამ მუხლში მითითებული გარანტია წარმოადგენს: ა) „თავისუფალი ინდუსტრიული ზონების შესახებ“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებულ და საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მმართველობის სფეროში შემავალ საჯარო სამართლის იურიდიულ პირთან – შემოსავლების სამსახურთან (შემდგომში – სამსახური) შეთანხმებულ თზ-ის მოწყობის გეგმაში ასახული საბაჟო კონტროლის პროცედურების განხორციელებისათვის საჭირო შენობა-ნაგებობების, ინფრასტრუქტურის, ტექნიკა-დანადგარების სამუშაო რეჟიმში ფუნქციონირების უზრუნველყოფის საშუალებას; ბ) თზ-ის ფუნქციონირების პერიოდში შესაძლო წარმოქმნილი საგადასახადო ვალდებულების შესრულების უზრუნველყოფის გარანტიას. ამავე მუხლის მე-9 პუნქტის თანახმად, ამ მუხლით გათვალისწინებული გარანტია წარედგინება სამსახურს.

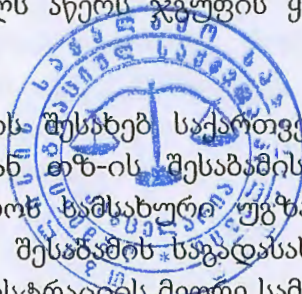
ინსტრუქციის მე-3 თავი შეეხება თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის მოწყობასთან დაკავშირებულ ტექნიკურ, საორგანიზაციო და სხვა მოთხოვნებს. კერძოდ, მე-6 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, სავალდებულოა თზ-ს გააჩნდეს ტერიტორიის მთელი პერიმეტრის შემომსაზღვრელი, კაპიტალურად დამონტაჟებული მასალის არანაკლებ 2 მეტრი სიმაღლის ღობე, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც პერიმეტრის გეოგრაფიული მდებარეობა (უშუალოდ ზღვის, მდინარის, ჭაობის, კლდის მომიჯნავედ არსებული პერიმეტრი) შეუძლებელს ხდის ღობის აღმართვას, ან როდესაც არსებული პერიმეტრის მომიჯნავედ განთავსებულია ვიდეოთვალთვალის სისტემით აღჭურვილი 2 მეტრი სიგანისა და სიღრმის თხრილი. ღობეს მთელ სიგრძეზე უნდა გასდევდეს გარე განათება. ღობეზე ან შენობა-ნაგებობის კედელზე გარე მხრიდან ყოველი 200 მეტრის შუალებში უნდა იყოს მიმაგრებული ტოლგვერდა სამკუთხედის ფორმის ფირნიში (სამკუთხედის გვერდის სიგრძე უნდა იყოს არანაკლებ 50 სანტიმეტრისა), რომელზეც მწვანე ფერის ფონზე თეთრი ფერით ქართულ და ინგლისურ ენებზე უნდა იყოს წარწერა: „საბაჟო კონტროლის ზონა“ – „Customs Control Zone“; ამასთან, ფირნიში დამზადებული უნდა იყოს „მანათობელი“ საღებავის გამოყენებით. მეორე პუნქტის მიხედვით, თზ-ის ტერიტორიაზე არსებული მიწისზედა და მიწისქვეშა შენობა-ნაგებობები და სხვა ნებისმიერი კონსტრუქცია (გარდა შესასვლელ-გამოსასვლელი საბაჟო გამშვები პუნქტებისა, ასევე წყალმომარაგების, კავშირგაბმულობის ელექტრო- და გაზმომარაგების კონსტრუქციებისა) არ უნდა კვეთდეს თზ-ის ღობის ვერტიკალურ სიბრტყეს. მე-3 პუნქტის თანახმად კი, თზ-ში კანონმდებლობით დადგენილი წესით (თზ-ის ორგანიზატორის მიერ და მისივე ხარჯით) მოეწყობა თზ-ში შესასვლელები და გამოსასვლელები – საბაჟო გამშვები პუნქტები.

ინსტრუქციის მე-7 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, საქართველოს მთავრობისათვის თზ-ის შექმნის ინიციატივით ორგანიზატორის მიერ საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროსათვის დასკვნის მომზადების მიზნით წარდგენილ განცხადებას სამინისტრო თანდართულ დოკუმენტაციასთან ერთად უგზავნის შემოსავლების სამსახურს. მეორე პუნქტის შესაბამისად, თანდართულ დოკუმენტაციის სახით წარდგენილი უნდა იქნეს ის ინფორმაცია, რაც საკმარისია საბაჟო კონტროლის

როცდურების განხორციელებისათვის საჭირო სრული ინფრასტრუქტურის ელემენტების, ტექნიკა-დანადგარების სახეობის, სიმძლავრის, უსაფრთხოების, რაოდენობის, განლაგების, დაპროექტების, სამუშაო რეჟიმში ფუნქციონირებისათვის, ასევე სხვა პარამეტრების შესახებ სამსახურის მიერ მოთხოვნების განსაზღვრისათვის, აგრეთვე ვალდებულებას ფუნქციონირების დაწყების ვადის ფარგლებში ამ მოთხოვნების შესრულების თაობაზე, ან მტკიცებულებებს, რომ დაკმაყოფილებულია თზ-ის შექმნისათვის სამსახურის მიერ განსაზღვრული მოთხოვნები. მე-3 პუნქტის თანახმად, იმ შემთხვევაში, როცა თზ-ისათვის განკუთვნილი ტერიტორიის საზღვრების განლაგების მიხედვით ან/და ორგანიზატორის სურვილით საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე პირის შესვლა, საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების შეტანა, ან საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან პირის გასვლა, საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების გატანა განხორციელდება უშუალოდ თზ-ისათვის განკუთვნილი ტერიტორიიდან, აუცილებელია წარდგენილ იქნეს ინფორმაცია სანიტარიულ-საკარანტინო, სახელმწიფო ვეტერინარული სასაზღვრო-საკარანტინო, სახელმწიფო ფიტოსანიტარიული სასაზღვრო-საკარანტინო, ტექნიკური სტანდარტებისადმი შესაბამისობისა და ხარისხის ან/და სხვა საბაჟო კონტროლის განხორციელებისათვის საჭირო სრული ინფრასტრუქტურის ელემენტების, ტექნიკა-დანადგარების სახეობის, სიმძლავრის, უსაფრთხოების, რაოდენობის, განლაგების, დაპროექტების, სამუშაო რეჟიმში ფუნქციონირების, აგრეთვე, სხვა პარამეტრების შესახებ მოთხოვნების განსაზღვრისათვის. მე-4 პუნქტის თანახმად, ამ მუხლის მე-2 და მე-3 პუნქტებში მოცემული ინფორმაციის საფუძველზე თზ-ის შექმნისათვის საჭირო პირობების მომზადების მიზნით განცხადების რეგისტრაციიდან ერთი დღის ვადაში სამსახურის უფროსი გამოსცემს ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტს, რომლითაც განისაზღვრება სამუშაო ჯგუფის შემადგენლობა. მე-6 პუნქტის თანახმად კი, ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული განცხადების საფუძველზე თზ-ის შექმნისათვის საჭირო პირობების განსაზღვრის თაობაზე ან განსაზღვრაზე უარის თქმის შესახებ ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემის ვადაა განცხადების რეგისტრაციიდან 25 კალენდარული დღე.

ინსტრუქციის მე-11 მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, ჯგუფის ამოცანაა, დაადასტუროს ან უარყოს თზ-ის შექმნის შესახებ საქართველოს მთავრობის გადაწყვეტილებით განსაზღვრულ მოთხოვნებთან თზ-ის შესაბამისობა. მე-4 პუნქტის თანახმად, სამუშაო ჯგუფი განსაზღვრავს თზ-ის დათვალიერების თარიღს და აღნიშნულის შესახებ ატყობინებს ორგანიზატორს. მე-5 პუნქტის თანახმად კი, თზ-ის დათვალიერებისას დგება დათვალიერების შედეგების ამსახველი აქტი, რომელსაც ხელს აწერს ჯგუფის ყველა წევრი.

ამავე ინსტრუქციის მე-12 მუხლის თანახმად, თზ-ის შექმნის შესახებ საქართველოს მთავრობის გადაწყვეტილებით განსაზღვრულ მოთხოვნებთან თზ-ის შესაბამისობის დადასტურების შემთხვევაში ორგანიზატორსა და სამინისტროს სამსახური უზრუნველყოფს ამ ინსტრუქციით გათვალისწინებული გარანტიის შესაბამის საგადასახადო ორგანოში დარეგისტრირების თაობაზე, ხოლო გარანტიის რეგისტრაციის მეორე სამუშაო დღეს ორგანიზატორსა და სამინისტროს სამსახური უზრუნველყოფს შეტყობინებას თზ-ის

ქუნქციონირების დაწყების მზადყოფნის შესახებ.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარეობს, რომ თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის მოწყობასთან დაკავშირებული ნორმატიული აქტების მოთხოვნებიდან გამომდინარე, ზონის ფუნქციონირების დაწყებისათვის აუცილებელი წინაპირობების არსებობა უნდა დადასტურდეს შემოსავლების სამსახურის მხრიდან შესაბამისი ქმედებების განხორციელებით - წარდგენილი ინფორმაციის (რაც ზემოაღნიშნული ნორმებიდან გამომდინარე, საკმარისი უნდა იყოს საბაჟო კონტროლის პროცედურების განხორციელებისათვის საჭირო სრული ინფრასტრუქტურის ელემენტების, ტექნიკა-დანადგარების სახეობის, სიმძლავრის, უსაფრთხოების, რაოდენობის, განლაგების, დაპროექტების, სამუშაო რეჟიმში ფუნქციონირებისათვის, ასევე სხვა პარამეტრების შესახებ სამსახურის მიერ მოთხოვნების განსაზღვრისათვის და სხვ.) საფუძველზე, თიზის შექმნისათვის საჭირო პირობების მომზადების მიზნით, სამუშაო ჯგუფის შექმნით (რაზედაც გამოცემულ უნდა იქნეს შესაბამისი ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი), თიზის შექმნისათვის საჭირო პირობების განსაზღვრის თაობაზე ან განსაზღვრაზე უარის თქმის შესახებ ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემით, სამუშაო ჯგუფის მიერ ნორმატიული აქტით განსაზღვრულ მოთხოვნებთან თიზის შესაბამისობის დადგენით, თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის დათვალიერებით და დათვალიერების შედეგების ამსახველი აქტის შედგენით, ხოლო განსაზღვრულ მოთხოვნებთან თიზის შესაბამისობის დადასტურების შემთხვევაში, ორგანიზატორსა და საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროსათვის შემოსავლების სამსახურის მიერ ინსტრუქციით გათვალისწინებული გარანტიის შესაბამის საგადასახადო ორგანოში დარეგისტრირების მოთხოვნის გაგზავნით. საბოლოოდ, შემოსავლების სამსახური გარანტიის რეგისტრაციის მეორე სამუშაო დღეს ორგანიზატორსა და სამინისტროს უგზავნის შეტყობინებას თიზის ფუნქციონირების დაწყების მზადყოფნის შესახებ.

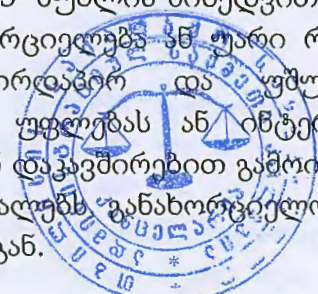
საქმის მასალებიდან (მათ შორის - ინფორმაციის გაცემის შესახებ მოსარჩელის მიერ ადმინისტრაციულ ორგანოში წარდგენილი განცხადებიდან), მხარეთა განმარტებებიდან და სადავო ურთიერთობის მარეგულირებელი ნორმების შინაარსიდან გამომდინარე, სასამართლოს დადგენილად მიაჩნია, რომ მოსარჩელის მიზანს არ წარმოადგენს თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის შექმნის ორგანიზატორი პირის - გადასახადის გადამხდელად აღრიცხული მეწარმე სუბიექტის ფინანსური მდგომარეობის, მისი გადახდისუნარიანობის ამსახველი ინფორმაციის მიღება. ადმინისტრაციულ ორგანოში მოსარჩელის მიერ წარდგენილი განცხადება ინფორმაციის გაცემის თაობაზე, თავისი შინაარსით არ იძლევა იმგვარი დასკვნის გაკეთების შესაძლებლობას, რომ მან გადასახადის გადამხდელად რეგისტრირებულ მეწარმესთან დაკავშირებული (რაც მოცემულ ურთიერთობაში შეიძლება წარმოადგენდეს ორგანიზატორს) გადასახადების ადმინისტრირების პროცესში მოპოვებული ფინანსური ინფორმაცია მოითხოვას.

რაც შეეხება საბანკო გარანტიას - აღნიშნული არ შეიძლება გაიგივებულ იქნეს გადასახადის გადამხდელის შესახებ პირდაპირი ინფორმაციის შემცველ დოკუმენტთან, რომლის მესამე პირებისათვის გადაცემითაც შეიძლება შეიქმნას გადასახადის

გადამხდელის ფინანსური მდგომარეობის ამსახველი ინფორმაციის გამჟღავნების საფრთხე. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საბანკო გარანტია მოცემულ ურთიერთობასთან მიმართებაში, ერთის მხრივ წარმოადგენს „თავისუფალი ინდუსტრიული ზონების შესახებ“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებულ და შემოსავლების სამსახურთან შეთანხმებულ თიზის მოწყობის გეგმაში ასახული საბაჟო კონტროლის პროცედურების განხორციელებისათვის საჭირო შენობა-ნაგებობების, ინფრასტრუქტურის, ტექნიკა-დანადგარების სამუშაო რეჟიმში ფუნქციონირების უზრუნველყოფის საშუალებას, ხოლო მეორე მხრივ - თიზის ფუნქციონირების პერიოდში შესაძლო წარმოქმნილი საგადასახადო ვალდებულების შესრულების უზრუნველყოფის გარანტიას. ამრიგად, ნათელია, რომ ამ უკანასკნელ შემთხვევაში, საბანკო გარანტიის არსებობის ქმედითა მხოლოდ თიზის ფუნქციონირების პერიოდში გადასახადის გადამხდელსა და საგადასახადო ორგანოს შორის მიმდინარე ურთიერთობის დადგენილ მოთხოვნებთან შეუსაბამოდ წარმართვის შემთხვევაში, რაც უნდა გამოიხატოს გადასახადის გადახდაზე ვალდებული საწარმოს მიერ საგადასახადო ვალდებულების ნებაყოფლობით შეუსრულებლობაში. ამას ადასტურებს საქართველოს მთავრობის 2011 წლის 5 იანვრის №11 დადგენილებით დამტკიცებული თავისუფალი ზონის შექმნისათვის წარსადგენი გარანტიის ოდენობის, თავისუფალი ზონის შექმნის პირობებისა და საქონლის შენახვის წესის შესახებ ინსტრუქციის 21-ე მუხლიც. კერძოდ, აღნიშნული მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, ამ მუხლის მიზნებისათვის თზ-ისათვის დადგენილი მოთხოვნების შეუსრულებლობად ითვლება თზ-ის შექმნის თაობაზე საქართველოს მთავრობის გადაწყვეტილების მიღების შემდგომ პერიოდში ნებისმიერი წესის/პირობის დარღვევა (მათ შორის, ორგანიზატორის მიერ საგადასახადო ვალდებულებების შეუსრულებლობა), რომელიც საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილია თზ-ის შექმნისა და ფუნქციონირებისათვის. მეორე პუნქტის თანახმად კი, თზ-ისათვის დადგენილი მოთხოვნების შეუსრულებლობისათვის, რომელზეც წარდგენილია ამ ინსტრუქციით გათვალისწინებული გარანტია, გარანტიის შესრულების (რეალიზაციის) მოთხოვნას ან გარანტიიდან საჭირო ოდენობის ფულადი თანხის ჩამოჭრას ახორციელებს სამსახური.

ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის ფუნქციონირების დაწყების ეტაპზე, საბანკო გარანტიას არ შეიძლება განიხილებოდეს იმგვარ ინფორმაციად, რომლის გაცემითაც, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 39-ე მუხლის პირველი ნაწილიდან გამომდინარე, შეიძლება დარღვეულ იქნეს გადასახადის გადამხდელთან დაკავშირებული ინფორმაციის საიდუმლოება.

6.2. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 33¹ მუხლის მიხედვით, თუ ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ რაიმე მოქმედების განხორციელება ან უარი რაიმე მოქმედების განხორციელებაზე უკანონოა და ის პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას ან ინტერესს, სასამართლო ამ კოდექსის 24-ე მუხლში აღნიშნულ სარჩელთან დაკავშირებით გამოიტანს გადაწყვეტილებას, რომლითაც ადმინისტრაციულ ორგანოს ავალდებს განახორციელოს ეს მოქმედება ან თავი შეიკავოს ამ მოქმედების განხორციელებისაგან.

ბემოხსენებული სამართლის ნორმებისა და საქმის ფაქტობრივი გარემოებების ურთიერთშეჯერების საფუძველზე, სასამართლო მიიჩნევს, რომ წარმოდგენილი სარჩელი საფუძვლიანია, უნდა დაკმაყოფილდეს და შემოსავლების სამსახურს ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტის სასარგებლოდ უნდა დაევალოს გასცეს სასარჩელო მოთხოვნაში მითითებული საჯარო ინფორმაცია.

7. საპროცესო ხარჯები

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მეორე ნაწილის მიხედვით, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი ადმინისტრაციულ სამართალწარმოებაში გამოიყენება საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის დებულებანი.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლი ადგენს სასამართლო ხარჯების განაწილების წესს. კერძოდ, მოცემული მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე განთავისუფლებული იყოს სახელმწიფო ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან.

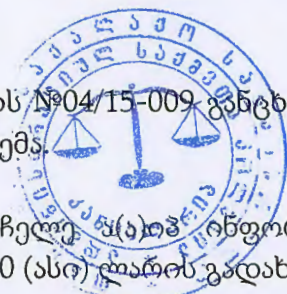
დადგენილია, რომ მოსარჩელემ სარჩელის აღმვრისას სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ გადაიხადა სახელმწიფო ბაჟი 100 ლარის ოდენობით. ამდენად, სარჩელის დაკმაყოფილების პირობებში, მოსარჩელის მიერ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟი - 100 ლარი უნდა გადახდეს მოპასუხე შემოსავლების სამსახურს მოსარჩელის სასარგებლოდ.

სარეზოლუციო ნაწილი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი, მეორე, მე-12, 24-ე, 33¹ მუხლებით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8, 53-ე, 244-ე, 248-ე, 249-ე, 257-ე, 364-ე, 367-ე, 369-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

1. ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტის სარჩელი დაკმაყოფილდეს.
2. დაევალოს შემოსავლების სამსახურს 2015 წლის 16 აპრილის №04/15-009 განცხადებით მოთხოვნილი საჯარო ინფორმაციის მოსარჩელისათვის გადაცემა.
3. მოპასუხე შემოსავლების სამსახურს დაეკისროს მოსარჩელე ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტის სასარგებლოდ 100 (ასი) ლარის გადახდა.

1. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო საჩივრის შეტანის გზით თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (მდებარე: ქ. თბილისი, გრიგოლ რობაქიძის გამზ. 7ა) თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის მეშვეობით (მდებარე: თბილისი, დავით აღმაშენებლის ხეივანი მე-12 კმ. N6) 14 (თოთხმეტი) დღის ვადაში დასაბუთებული გადაწყვეტილების მხარეთათვის გადაცემის მომენტიდან.

მოსამართლე

ნანა დარასელია